

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym SRB popełniło istotne naruszenie zasad poufności i tajemnicy służbowej z naruszeniem art. 339 TFUE i art. 88 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014⁽¹⁾ oraz orzecznictwa Trybunału, a tym samym uchybiło prawu do dobrej administracji zagwarantowanemu w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja popełniła oczywiste błędy w ocenie przy stosowaniu art. 14, 18, 20, 21, 22 i 24 rozporządzenia nr 806/2014.
 - Skarżący podnoszą w ramach tego zarzutu, że wycena Banco Popular, na której opierało się działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęte w ramach programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie była, rzetelna, ostrożna i realistyczna i była sprzeczna z „zasadą niepogarszania sytuacji wierzycieli”; wycena ta nie stanowiła zatem dokładnego, rzetelnego i spójnego dowodu, na którym opiera się program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i nie była w stanie uzasadnić zaskarżonej decyzji. Ponadto i z tych samych względów, program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (a zatem zaskarżona decyzja) był oczywiście nieproporcjonalny, ponieważ wykraczał poza środki konieczne dla realizacji celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że SRB wywłaszczyło majątek skarżących z naruszeniem ich praw podstawowych chronionych na mocy zasad ogólnych prawa Unii i zagwarantowanych w art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że SRB nie zapewniło przez zgodnie z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i orzecznictwem Trybunału, by skarżący skorzystali z prawa do bycia wysłuchanym w trakcie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Komisja nie zatwierdziła zgodnie z prawem programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, skutkiem czego zaskarżona decyzja nie weszła w życie zgodnie z prawem.
 - W tej kwestii skarżący podnoszą w szczególności, że przed przyjęciem (UE) 2017/1246 zatwierdzającej program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Komisja Europejska nie dokonała oceny lub dokonała błędnej oceny aspektów uznaniowych programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Stanowi to naruszenie obowiązków Komisji wynikających z rozporządzenia (UE) nr 806/2014 i zasad wywiedzionych z orzecznictwa Trybunału opartego na wyroku Meroni. W konsekwencji SRB popełniło oczywisty błąd w ocenie i naruszyło prawo, stwierdzając, że jego decyzja dotycząca przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogła wejść w życie lub weszła w życie; ponadto lub tytułem ewentualnym, program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjęty w zaskarżonej decyzji w żadnym wypadku nie wszedł zgodnie z prawem w życie.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2017/1246 z dnia 7 czerwca 2017 r. zatwierdzająca program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A. (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 4038), Dz.U. 2017 L 178, s. 15.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010.

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2017 r. – Remolcadores Nosa Terra i in./Komisja i SRB

(Sprawa T-600/17)

(2017/C 382/60)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Remolcadores Nosa Terra SA (Vigo, Hiszpania), Grupo Nosa Terra 2000 SLU (Vigo), Hospital Povisa SA (Vigo) i Industrias Lácteas Asturianas SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Otero Novas)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji [z dnia 7 czerwca 2017 r.] zatwierdzającej uprzednią decyzję Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z tego samego dnia dotyczącą przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji Banco Popular Español, która to decyzja Komisji została wprowadzona w życie w Hiszpanii przez Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (Fundusz na rzecz Uporządkowanej Restrukturyzacji Banków, FROB) w części, w jakiej przewiduje wypłatę tytułem praw skarżących w Banco Popular w wysokości zero EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-483/17 *García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-484/17 *Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji* oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*.

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2017 r. –Francja/Komisja

(Sprawa T-609/17)

(2017/C 382/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: F. Alabrune, D. Colas, B. Fodda i E. de Moustier, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej (UE) 2017/1144 z dnia 26 czerwca wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim wyłącza ona niektóre refundacje wywozowe wypłacone przez Republikę Francuską za lata finansowe 2011-2014.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jedyny zarzut oparty na naruszeniu zasady proporcjonalności poprzez to, że Komisja w dużej mierze oparła swoją decyzję na domniemanych poważnych uchybieniach przez Republikę Francuską jej zobowiązaniom w zakresie kontroli zawartości wody w mrożonych kurczakach przeznaczonych do wywozu z refundacją.

Zdaniem strony skarżącej niesłuszne jest jednak twierdzenie, że organy francuskie poważnie uchybiły swoim zobowiązaniom w odniesieniu do przepisów Unii i wzmocnionych środków wprowadzonych od 2010 r. Analizy zawartości wody wchodzą bowiem w zakres dokonywanych na podstawie art. 5 ust. 4 rozporządzenia nr 1276/2008 kontroli przyjętej w obrocie należytej i uczciwej jakości mrożonych kurczaków przeznaczonych do wywozu z refundacją. Według strony skarżącej przepisy te nie wymagają, aby każda bezpośrednia kontrola mrożonych kurczaków przeznaczonych do wywozu z refundacją obejmowała laboratoryjną analizę zawartości wody.